

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců JUDr. Miroslavy Honusové a JUDr. Petra Hluštíka, Ph.D., ve věci

žalobce: **Jobbees Outsourcing s.r.o.**
sídlem Francouzská 6167/5, 708 00 Ostrava
zastoupený advokátem Mgr. Martinem Čajkou
sídlem Nádražní 879/27, 702 00 Ostrava

proti **Státní úřad inspekce práce**
žalovanému: sídlem Kolářská 451/13, 746 01 Opava

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 19. 10. 2022 č. j. 2812/1.30/22-3

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Vymezení věci

1. Žalobou doručenu dne 20. 10. 2022 se žalobce domáhal zrušení shora uvedeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo potvrzeno rozhodnutí Oblastního inspektorátu práce pro Jihomoravský kraj a Zlínský kraj ze dne 21. 4. 2022 č. j. 33937/9.30/21-14.
2. Žalobce má za to, že napadeným rozhodnutím byl zkrácen na svých právech. Žalobce je toho názoru, že rozhodnutí žalovaného nemá dostatečný podklad v provedeném dokazování a že se žalovaný nevypořádal se všemi odvolacími námitkami, které žalobce v odvolání proti rozhodnutí oblastního inspektorátu uvedl.
3. Žalobce namítá, že se žalovaný při svém rozhodování zaměřil spíše na zkoumání naplnění pojmových znaků smlouvy o dílo (výkon specifické činnosti, rozlišení výsledků práce zaměstnanců žalobce z důvodu případného uplatnění práv z vad atd.) než na zjišťování zastřené zprostředkování zaměstnání. Žalobce namítá, že dle § 555 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník (dále jen „občanský zákoník“) se právní jednání posuzuje podle svého obsahu, nikoli podle označení, tudíž nemusí předmětem smlouvy být zhotovení díla, ale třeba poskytnutí určité služby či outsourcování části činností společnosti PATRIA na žalobce.
4. Dle žalobce se žalovaný ani orgán prvního stupně v řízení dostatečně nevypořádali se všemi důkazy. Podle žalobce z odůvodnění prvostupňového i napadeného rozhodnutí vyplývá, že jedním z hlavních podkladů pro rozhodnutí o vině žalobce bylo vyjádření pana Ing. M. M. a pana R. B. při kontrole na místě dne 15. 7. 2021. Žalovaný i prvostupňový orgán však při hodnocení důkazů naprosto opomněli vypořádat se s vyjádřením další osoby, která ten den poskytovala součinnost, a to pana R. H. Jak z poskytnutí součinnosti dne 15. 7. 2021, tak z vyjádření pana H. při ústním jednání konaném dne 27. 1. 2022 lze dle žalobce dovodit, že veškerá činnost zaměstnanců žalobce byla vykonávána po vzájemné dohodě a společně se zástupcem společnosti PATRIA. Z obou vyjádření dle žalobce vyplývá, že každý den byl na pracovišti přítomen vedoucí zaměstnanec žalobce, který zaměstnance úkoloval a kontroloval výsledky jejich práce. Stejně pak vyplývá i z vyjádření pana B., který při kontrole na místě ze dne 15. 7. 2021 uvedl, že práce je zaměstnancům žalobce zadávána v součinnosti s pracovníkem žalobce. Žalobce se domnívá, že jednolitá vyjádření těchto osob se na některých místech rozcházejí, přičemž tento rozpor nebyl dokazováním v řízení odstraněn. Žalovaný tak dle žalobce nemá pro své tvrzení, že *„činnost vykonávána obviněným postrádala prvky nezávislosti, samostatnosti a odpovědnosti zhotovitele za dílo jako konkrétního a specifického výsledku činnosti“* podklad v provedeném dokazování, tudíž jej nelze považovat za správné. Žalobce pak poukazuje na to, že svým podáním ze dne 3. 2. 2022 navrhl prvoinstančnímu orgánu provedení důkazu výsledkem pana M., a to za účelem odstranění těchto rozporů, přičemž byl tento návrh zamítnut pro nadbytečnost. Žalobce proto opakovaně navrhuje výsledek Ing. M.M. a Ing. R.B.
5. Žalobce dále poukazuje na to, že žalovaný při svém rozhodování zcela opomněl vyhodnotit část kontrolního protokolu ze dne 30. 8. 2021, ze kterého vyplývá, že všech pět zaměstnanců žalobce vybraných jako „kontrolní vzorek“ při kontrole, uvedlo, že práci vykonávají pro žalobce. Dle žalobce je tak zjevné, že samotní zaměstnanci žalobce neměli pochyb o tom, že jsou zaměstnanci žalobce a že práci vykonávají pro něj, nikoliv pro žádnou další osobu. Žalobce v tomto shledává, že tak není naplněn jeden z hlavních znaků škodlivosti zastřené zprostředkování zaměstnání, tedy právní jistota zaměstnanců.
6. Žalobce dále nesouhlasí s tvrzením žalovaného na str. 7 napadeného rozhodnutí, že žalobce do výkonu své činnosti nevnáší svou odbornost a know-how a jeho činnost nebyla nezávislá

a samostatná. Dle žalobce tyto skutečnosti žalovaný vůbec nezkoumal. Dle žalobce je forma vzájemné dohody na obsahu činnosti konané ten daný den naprosto běžná, jak již opakovaně zdůrazňoval v řízení. Žalovaný pak ani nezkoumal, zda jsou zaměstnanci žalobce speciálně vyškoleni k tzv. zeleným pracím a v čem spočívá komplexnost činností zajišťovaných žalobcem.

7. Dle žalobce veškeré provedené důkazy byly prvostupňovým orgánem i žalovaným vyhodnocovány tak, aby vyzněly v neprospěch žalobce. Žalobce tvrdí, že žalovaný v rozhodnutí vybírá pouze jednotlivé důkazy nebo dokonce i jejich jednotlivé části tak, aby založily vinu žalobce.
8. Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě navrhl žalobu zamítnout. Žalovaný má za to, že skutkový stav byl zjištěn dostatečně, že spáchání přestupku žalobcem bylo v daném případě prokázáno a že rozhodnutí žalovaného a oblastního inspektorátu práce jsou správná a souladná se zákonem. Žalovaný dále odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí, a potažmo na prvostupňové rozhodnutí, které spolu tvoří jeden celek, jelikož žalobní námitky jsou obsahově obdobné jako námitky odvolací. Dále žalovaný uvedl, že s ohledem na rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 6 Ads 237/2014-9, ze dne 22. 10. 2014 nelze po žalovaném požadovat, aby se v odůvodnění svého rozhodnutí zabýval každou jednotlivou námitkou žalobce a k ní poskytnul explicitní reakci, nýbrž námitku může žalovaný vyprádat tak, že v odůvodnění svého rozhodnutí prezentuje odlišné názory od názoru žalobce a tento náležitě zdůvodní, čímž je námitka žalobce považována za implicitně vypořádanou.
9. K zastřenému zprostředkování zaměstnání a žalobcem připomínané smlouvě o dílo a jejímu obsahu odkázal žalovaný na prvostupňové rozhodnutí, k čemuž, jak uvedl i ve svém rozhodnutí na str. 5, žalovaný zopakoval, že prvostupňový orgán zkoumá primárně skutečný charakter vztahů, nikoliv smluvní ujednání, jímž má být skutečný stav zastřen.
10. Žalovaný nesouhlasil s námitkou žalobce, že by se jednalo z jeho strany či strany prvostupňového orgánu o nesprávnou či účelovou interpretaci se záměrem založit vinu žalobce, jelikož v obou rozhodnutích bylo popsáno, v čem je spatřováno zastřené zprostředkování zaměstnání, zejména co do obdobnosti místa výkonu pracovních činností, jejich náplně a rozsahu, a také pracovních pokynů ze strany společnosti PATRIA, kdy byli pracovníci žalobce společností PATRIA při výkonu pracovních činností organizováni, řízeni a kontrolováni.
11. Co se týče podstaty vztahu mezi žalobcem a společností PATRIA, včetně namítané úzké a pružné spolupráce mezi nimi, tato byla objasněna jak v napadeném rozhodnutí, tak v rozhodnutí orgánu prvního stupně, a dle žalovaného zde není pochyb, že se jednalo o pronájem pracovní síly, a to v rozporu s podmínkami, které zákon o zaměstnanosti stanovuje pro zprostředkování zaměstnání, a také bez patřičného oprávnění, jak sám žalobce nepopírá v bodě 3 žaloby. K opakovaně vznášené námitce žalobce spočívající v domnělé samostatnosti vykonávané činnosti a její odbornosti či s ní spojené know-how odkazuje žalovaný na své rozhodnutí, kdy tuto argumentaci má za vyvrácenou a ve smyslu judikатурních závěrů považuje její opětovné vypořádání za nadbytečné.
12. K údajnému opomenutí vyjádření pana R. H. bylo přihlédnuto na str. 18 a 19 prvostupňového rozhodnutí. Žalovaný dále označil provedení výslechů navrhovaných svědků žalobcem za nadbytečné, jelikož se ve svém rozhodnutí vypořádal s důkazními

návrhy, jakož i s použitelností shromážděných podkladů rozhodnutí. Žalovaný setrval na svém názoru, že rozhodnutí orgánu prvního stupně i žalovaného poskytnutí ucelený řetězec důkazů s logickou návazností a odkázal přitom na argumentaci stran odmítnutí provedení výslechu svědků na str. 14 a 15 rozhodnutí orgánu prvního stupně.

13. K úvahám žalobce adresovaným na subjektivní vnímání skutečností souvisejících s výkonem pracovních činností ze strany zaměstnanců zvolených do kontrolního vzorku žalovaný uvedl, že vyjádření povinných osob bylo náležitě zaznamenáno a bylo k nim přihlédnuto a orgán prvního stupně se uvedeným zabýval při hodnocení důkazního materiálu. Ke společenské škodlivosti zastřenému zaměstnávání se žalovaný vyjádřil na str. 7 a 8 svého rozhodnutí.

Zjištění z obsahu správních spisů

14. Ze spisové dokumentace přiložené žalovaným krajský soud zjistil, že dne 15. 7. 2021 zahájil Oblastní inspektorát práce pro Jihomoravský a Zlínský kraj (dále jen „oblastní inspektorát“) u žalobce kontrolu dle § 5 odst. 1 písm. a) v rozsahu § 3 odst. 1 zákona č. 251/2005 Sb., o inspekci práce (dále jen „zákon o inspekci práce“), jejímž předmětem bylo dodržování pracovních předpisů dle § 3 odst. 1 zákona o inspekci práce, se zaměřením zejména na dodržování povinností vyplývajících z právních předpisů k zajištění bezpečnosti práce, povinnosti na úseku dovolené, povinnosti na úseku náhrad, povinnosti na úseku odměňování zaměstnanců, povinnosti na úseku pracovní doby a povinnosti na úseku pracovního poměru nebo dohod o pracích konaných mimo pracovní poměr, a dále dle § 125, § 126 odst. 2 zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti (dále jen „zákon o zaměstnanosti“), jejímž předmětem bylo dodržování pracovních předpisů dle úst. § 126 odst. 2 zákona o zaměstnanosti, se zaměřením zejména na informační a evidenční povinnosti při zaměstnávání zaměstnanců ze zahraničí, kopie dokladů prokazujících existenci pracovního vztahu fyzické osoby, umožnění výkonu nelegální práce a výkonu nelegální práce, zastření zprostředkování zaměstnání a zprostředkovávání zaměstnání v souladu se zákonem o zaměstnanosti. V rámci kontroly byly na pracovišti Vinice u Dvořanky při výkonu práce kontrolované fyzické osoby – zaměstnanci žalobce, kteří shodně uvedli, že *práci spočívající v začíšťování stromků vykonávají pro žalobce*. Současně byla dne 15. 7. 2021 sepsána poskytnutí součinnosti dle § 8 písm. f) zákona č. 255/2012 Sb., o kontrole (kontrolní řád), se zaměstnancem společnosti PATRIA M. M., jednatelem společnosti PATRIA R. B. a zaměstnancem žalobce R. H., kteří shodně uvedli, že *práci zaměstnancům žalobce uděluje pan M., vede jejich evidenci pracovní doby a dále kontroluje také jejich práci*. Pan H. dále uvedl, že *pracovní prostředky a osobní ochranné pracovní prostředky poskytuje zaměstnancům na základě dohody společnost PATRIA*. Nadto pan B. uvedl, že *zaměstnanec žalobce do vinic dováží společnost PATRIA svými dopravními prostředky, které obsluhuje zaměstnanec společnosti PATRIA*.
15. Na základě těchto kontrol byl oblastním inspektorátem vyhotoven protokol o kontrole ze dne 30. 8. 2021, č. j. 16979/9.71/21-17, sp. zn. I9-2021-1022, žalobci doručený dne 9. 9. 2021. Žalobce dne 24. 9. 2021 podal proti protokolu námítky, které byly prostřednictvím Vyřízení námitek nadřízeným č. j. 16979/9.71/21-19, ze dne 11. 10. 2021, vyřízeny tak, že se námítkám částečně vyhovělo.
16. Dne 27. 12. 2021 bylo s žalobcem zahájeno přestupkové řízení. Dokazování mimo ústní jednání proběhlo dne 11. 1. 2022 za přítomnosti žalobce. Na žádost žalobce bylo nařízeno ve věci ústní jednání s výslechem svědka, které proběhlo 27. 1. 2022. Při ústním jednání byl

Shodu s prvopisem potvrzuje P. S.

vyslechnut svědek R. H., jakož i žalobce. Rozhodnutím oblastního inspektorátu ze dne 21. 4. 2022 č. j. 33937/9.30/21-14 byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku dle ust. § 140 odst. 1 písm. g) zákona o zaměstnanosti, kterého se žalobce měl dopustit tím, že zastřené zprostředkoval zaměstnání ve smyslu § 5 písm. g) zákona o zaměstnanosti, když pronajmul pracovní sílu v podobě několika svých zaměstnanců ke společnosti PATRIA Kobylí, a.s. bez povolení ke zprostředkování zaměstnání. Zároveň byla rozhodnutím žalobci uložena pokuta ve výši 220 000 Kč. V odůvodnění rozhodnutí se správní orgán prvního stupně rozsáhle zabýval obsahem pojmů zprostředkování zaměstnání a agenturní zaměstnání a dále tzv. outsourcing, přičemž v tomto ohledu krajský soud na obsáhlé odůvodnění prvostupňového rozhodnutí odkazuje. Prvostupňový orgán dovodil na podkladě zjištěného skutkového stavu, že žalobce vystupoval ve vztahu ke společnosti PATRIA jako agentura práce, když dodával své zaměstnance společnosti PATRIA, přičemž vztah žalobce a společnosti PATRIA nenaplňoval obsah tzv. outsourcingu, když zaměstnanci žalobce pověřeni prací u společnosti PATRIA nevykonávali žádné speciální činnosti, kterými by mohly být pro společnost PATRIA vykonávána nějaká speciální služba jménem žalobce, nýbrž tito zaměstnanci žalobce vykonávali činnost shodnou s činností zaměstnanců společnosti PATRIA, tedy tzv. zelené práce, spočívající v péči o vinohrad. Zaměstnanci žalobce stejně jako zaměstnanci společnosti PATRIA neměli vyčleněné pracoviště, kde by činnosti vykonávali pouze oni, pracoviště se měnilo podle potřeb společnosti PATRIA. Práci na vinicích organizoval zaměstnanec společnosti PATRIA pan M. Prvostupňový orgán se dále zabýval také povahou smlouvy o dílo uzavřené mezi žalobcem a společností PATRIA, když zdůraznil mj., že cena za dodané „dílo“ je odvislá od jednotek času, tj. pracovní dny, přičemž podkladem k fakturaci byla evidence počtu hodin, po které byly práce zaměstnanci žalobce prováděny. Prvostupňový orgán tak uzavřel, že předmětem smluvního vztahu mezi žalobcem a společností PATRIA nebylo provedení díla, ani poskytnutí služby (outsourcing); předmětem bylo poskytnutí (pronájem) pracovní síly žalobcem. V té souvislosti odkázal také na judikaturu správních soudů. Z uvedených důvodů dospěl prvostupňový správní orgán k tomu, že došlo k naplnění skutkové podstaty přestupku podle § 140 odst. 1 písm. g) zákona o zaměstnanosti.

17. K odvolání žalobce bylo napadeným rozhodnutím žalovaného prvostupňové rozhodnutí potvrzeno a odvolání žalobce zamítnuto. Žalovaný se ztotožnil s posouzením věci prvostupňovým orgánem a ve značné míře na něj odkázal.

Posouzení věci krajským soudem

18. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů – dále jen „s. ř. s.“), přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
19. Ve věci soud rozhodl u ústního jednání dne 13. 12. 2023, u kterého účastníci setrvali na svých stanoviscích.
20. Předně krajský soud upozorňuje, že na obecně formulované námitky mohl reagovat pouze srovnatelnou mírou obecnosti, neboť není jeho úkolem dotvářet za žalobce znění žalobních námitek. V té souvislosti krajský soud připomíná závěry rozsudku rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 8. 2010, č. j. 4 As 3/2008-78, podle kterých *„Míra precizace žalobních bodů do značné míry určuje i to, jaké právní ochrany se žalobci u soudu dostane. Čím je žalobní bod - byť i vyhovující - obecnější, tím obecněji k němu může správní soud*

Shodu s prvopisem potvrzuje P. S.

přistoupit a posuzovat jej. Není naprosto na místě, aby soud za žalobce spekulativně domýšlel další argumenty či vybíral z reality skutečnosti, které žalobu podporují. Takovým postupem by přestal být nestranným rozhodčím sporu, ale přebíral by funkci žalobcova advokáta.“

21. Touto optikou krajský soud k prvním žalobním námitkám stran zjištěného skutkového stavu a rozsahu vypořádání odvolacích námitek žalovaným uvádí, že se žalovaný v rozhodnutí dostatečně vypořádal se všemi námitkami uplatněnými žalobcem a přičemž pro účely svého rozhodnutí byl zcela dostatečně zjištěn skutkový stav.
22. Přestupku se právnická osoba nebo podnikající fyzická podle § 140 odst. 1 písm. g) zákona o zaměstnanosti dopustí tím, že *„zastřené zprostředkovává zaměstnání podle § 5 písm. g) nebo výkon zastřené zprostředkování zaměstnání umožní“*.
23. Zastřeným zprostředkováním zaměstnání se rozumí podle § 5 písm. g) zákona o zaměstnanosti *„činnost právnické osoby nebo fyzické osoby, spočívající v pronájmu pracovní síly jiné právnické osobě nebo fyzické osobě, aniž by byly dodrženy podmínky pro zprostředkování zaměstnání podle § 14 odst. 1 písm. b)“*.
24. Dle § 14 odst. 1 písm. b) zákona o zaměstnanosti se zprostředkováním zaměstnání rozumí *„zaměstnávání fyzických osob za účelem výkonu jejich práce pro uživatele, kterým se rozumí jiná právnická nebo fyzická osoba, která práci přiděluje a dohlíží na její provedení (dále jen "uživatel")“*. Dle § 14 odst. 3 písm. b) uvedeného zákona zaměstnání zprostředkovávají za podmínek tohoto zákona *„právnické nebo fyzické osoby, pokud mají povolení k příslušné formě zprostředkování zaměstnání (dále jen „agentury práce“)“*.
25. Dle § 66 zákona o zaměstnanosti *„zprostředkováním zaměstnání agenturou práce podle § 14 odst. 1 písm. b) se rozumí uzavření pracovního poměru nebo dohody o pracovní činnosti mezi fyzickou osobou a agenturou práce za účelem výkonu práce u uživatele. Agentura práce může svého zaměstnance dočasně přidělit k výkonu práce pro uživatele jen na základě písemné dohody o dočasném přidělení zaměstnance uzavřené s uživatelem podle zvláštního právního předpisu.“*
26. Pokud se jedná o námitku, že se žalovaný zaměřil na zkoumání pojmových znaků smlouvy o dílo než na zjišťování zastřené zprostředkování zaměstnání, je třeba uvést následující. Rozlišení uvedených právních vztahů není vždy zcela zřejmé; je třeba se proto při posuzování konkrétního vztahu zaměřit komplexně na faktický výkon spolupráce. Indikátory zastřené zprostředkování zaměstnání spočívají zejména ve způsobu vymezení díla, způsobu stanovení jeho ceny, ujednání o předání díla, způsobu provádění díla, kde a v jakém čase je dílo prováděno, kým a za použití jakých prostředků je dílo prováděno, jaká je specializace zhotovitele, délka trvání spolupráce, odlišitelnost kmenových zaměstnanců od zaměstnanců zhotovitele, poskytování pracovních pomůcek, způsob vyplácení mezd, zajištění školení BOZP apod.
27. Jak vyplývá ze souhrnu zjištění ze správních spisů, prvostupňový správní orgán i žalovaný se uvedenými skutečnostmi obsáhle zabývali; v tomto ohledu krajský soud zcela odkazuje na vyčerpávající obsah napadeného i prvostupňového rozhodnutí, když s posouzením tam uvedeným se ztotožňuje. Krajský soud se ztotožňuje také s posouzením, zda by se v případě vztahu mezi žalobcem a společností PATRIA nemohlo jednat o žalobcem zmíněné poskytnutí služby nebo outsourcing části činností (viz zejm. str 17, 18 a dále pak 21 a 22 rozhodnutí prvostupňového správního orgánu).
28. Krajský soud proto shledal vznesenou žalobní námitku nedůvodnou.

29. Krajský soud nemůže souhlasit ani s námitkou žalobce o nedostatečném vypořádání se se všemi důkazy. Po přezkoumání vyjádření osob pana M., H. a B. ze dne 15. 7. 2021 neshledává krajský soud v těchto zásadní rozpory; naopak se podle krajského soudu tato vyjádření vzájemně doplňovala. Je nutné také odmítnout námitku žalobce, že by se žalovaný a správní orgán prvního stupně opomněli vypořádat s vyjádřením pana H. Z vyjádření všech zmíněných osob jasně vyplývá, že práce byla zaměstnancům žalobce přidělována prostřednictvím zaměstnance společnosti PATRIA pana M., a to za součinnosti zaměstnance žalobce, který působil dle vyjádření pana H. jako tlumočnick. Krajský soud považuje závěry žalovaného za správné, které mají oporu v provedeném dokazování.
30. Krajský soud proto nepřistoupil ani k provedení žalobcem navrhovaných výslechů pro nadbytečnost, jelikož považuje skutkový stav zjištěný správními orgány za dostatečný.
31. Krajský soud se dále neztotožňuje s námitkou žalobce, že by nedošlo k naplnění jednoho z hlavních znaků škodlivosti zastřené zprostředkování zaměstnání (právní jistoty zaměstnanců). Společenská škodlivost je zpravidla dána již samotným naplněním skutkové podstaty přestupku, což potvrzuje také konstantní judikatura Nejvyššího správního soudu (viz např. rozsudek ze dne 14. 12. 2009, č. j. 5 As 104/2008-45). Jak zde konstatoval Nejvyšší správní soud, materiální stránkou přestupku má smysl se blíže zabývat zejména v hraničních případech. Nadto krajský soud musí konstatovat, že se žalovaný s touto námitkou vypořádal již ve svém rozhodnutí, konkrétně na stranách 7 a 8, dále pak na straně 23 rozhodnutí orgánu prvního stupně. Zastíráním zaměstnání dochází k narušení ochrany a právní jistoty dočasně přidělených zaměstnanců k výkonu práce u jiného subjektu, jako je nerovné odměňování mezi kmenovými a dočasně přidělenými zaměstnanci, což ve výsledku ovlivní veřejné finance nerovnými odvody za veřejné zdravotní a sociální pojištění. Dále pak zákon o zaměstnanosti předpokládá pojištění agentury práce pro případ úpadku, které má chránit zaměstnance a v případě úpadku zaměstnavatele jim bude poskytnuta mzda. Zprostředkování zaměstnání je regulováno jak zákonem o zaměstnanosti, tak i zákoníkem práce. Krajský soud tedy shledal námitku nedůvodnou.
32. V neposlední řadě je nutné odmítnout námitku žalobce, že by do své činnosti vnášel odbornost či know-how. Již ze samotného vyjádření zaměstnance žalobce pana H. ze dne 27. 1. 2022 „něco techničtějšího, např. jiná odrůda, mění se typ práce ..., pak musím komunikovat s objednatelem, který mi navrhne, co konkrétně mám dělat ...“ vyplývá, že know-how a odbornost do výkonu činnosti nevkládá žalobce, ale společnost PATRIA jako objednatel. Nadto se žalovaný s touto námitkou dostatečně vypořádal ve svém rozhodnutí na stranách 6 a 7. Konečně tedy i tuto námitku žalobce shledává krajský soud jako nedůvodnou.

Závěr a náklady řízení

33. S ohledem na výše uvedené soud žalobu jako nedůvodnou zamítl v souladu s § 78 odst. 7 s. ř. s.
34. Procesně úspěšnému žalovanému (§ 60 odst. 1 s. ř. s.) nevznikly v řízení žádné náklady převyšující jeho běžnou činnost, soud proto rozhodl o náhradě nákladů řízení tak, že žádnému z účastníků právo na jejich náhradu nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Ostrava 13. prosince 2023

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu